

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 stycznia 1981 r.

Nr 2

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 6 — nr 155 z dnia 30 grudnia 1980 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących funduszu płac i zatrudnienia oraz gospodarki finansowej państwowych biur projektów 13

ZARZĄDZENIE

- 7 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 8 stycznia 1981 r. w sprawie stopni żeglarskich i motorowodnych 14

6

UCHWAŁA Nr 155 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1980 r.

w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących funduszu płac i zatrudnienia oraz gospodarki finansowej państwowych biur projektów.

W celu stworzenia odpowiednich warunków do podniesienia efektywności pracy biur projektów Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały dotyczą państwowych biur projektów i zakładów projektowania, utworzonych na podstawie uchwały nr 86 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1978 r. w sprawie zasad organizacji i działania państwowych jednostek projektowania (Monitor Polski Nr 24, poz. 80), oraz ośrodków badawczo-projektowych lub badawczo-rozwojowych, które zostały objęte zasadami finansowania i wynagradzania, ustalonymi dla biur projektów, zwanych dalej „biurami projektów”.

§ 2. Fundusz płac przeznaczony na podwyżki płac w biurach projektów, wynikające z uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 6 września 1980 r. w sprawie przyznania dodatkowych środków funduszu płac na podwyższenie i poprawę proporcji wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, zwiększa dyspozycyjny fundusz płac, tworzony według zasad określonych w § 3 i 8 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów.

§ 3. 1. Wskaźnik opłacania wzrostu wydajności pracy, o którym mowa w § 3 ust. 3 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów, ustala się na 1980 r. w wysokości 0,75.

2. W razie wykonywania w 1980 r. przez biuro projektów prac eksportowych wskaźnik opłacania wzrostu wydajności pracy, o którym mowa w ust. 1, dla prac eksportowych ustala się w wysokości 1,0.

§ 4. 1. Zezwala się na wydatkowanie rezerw funduszu płac, zgromadzonych w biurach projektów, jednostkach nadrzędnych i ministerstwach, do wysokości odpowiadającej kwotom:

- 1) zwiększonych wypłat z tytułu wprowadzenia nowych zasad przyznawania dodatków za wysługę lat,
- 2) wypłat nagród jubileuszowych wprowadzonych w 1980 r.,
- 3) zwiększonych wypłat z tytułu wejścia w życie w 1980 r. uchwały nr 138 Rady Ministrów z dnia 22 września 1978 r. w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania (Monitor Polski Nr 35, poz. 132).

2. Kwoty wypłacone z tytułów wymienionych w ust. 1, przekraczające stan rezerw funduszu płac, uznaje się za usprawiedliwione przekroczenie dyspozycyjnego funduszu płac biura projektów.

3. W razie braku rezerw funduszu płac wypłaty z tytułów wymienionych w ust. 1 uznaje się za usprawiedliwione przekroczenie dyspozycyjnego funduszu płac biura projektów.

4. W rozliczeniach biur projektów za 1980 r. nie stosuje się przepisu ust. 12 pktu 2 rozdz. D części II uchwały nr 184 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1979 r. o narodowym planie społeczno-gospodarczym na 1980 r. w zakresie obowiązku utrzymania wielkości zatrudnienia i funduszu płac na poziomie ustalonym w rocznych planach wynikających z narodowego planu społeczno-gospodarczego.

§ 5. W § 37 uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej przemysłowych i budowlano-montażowych państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym (Monitor Polski z 1976 r. Nr 15, poz. 70 i Nr 27, poz. 118, z 1977 r. Nr 17, poz. 98 oraz z 1978 r. Nr 13, poz. 45) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Fundusz ryzyka jest przeznaczony na:

- 1) pokrycie wynikających z zawartych umów skutków ryzyka związanego ze stosowaniem w projek-

tach nowoczesnych rozwiązań technicznych, technologicznych i funkcjonalnych,

- 2) pokrycie kosztów ryzyka związanych z podejmowaniem prac projektowych na potrzeby eksportu w fazie przedkontraktowej."

§ 6. Tracą moc:

- 1) § 7 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów,

- 2) § 6 uchwały nr 50 Rady Ministrów z dnia 7 marca 1975 r. w sprawie zwiększenia efektywności zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy oraz tworzenia rezerw funduszu płac (z późniejszymi zmianami) — w zakresie obowiązku obciążania funduszu płac biur projektów z tytułu przyrostu zatrudnienia.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń biur projektów za 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*

7

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 8 stycznia 1981 r.

w sprawie stopni żeglarskich i motorowodnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1978 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu (Dz. U. Nr 18, poz. 82), § 10 ust. 13 uchwały nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski z 1974 r. Nr 40, poz. 233 i z 1975 r. Nr 19, poz. 118) oraz w związku z § 17 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 12 lipca 1968 r. w sprawie bezpieczeństwa morskich statków sportowych (Dz. U. Nr 30, poz. 202) i § 41 ust. 4 pkt 2 zarządzenia nr 44 Ministra Komunikacji z dnia 11 marca 1975 r. w sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz. Urz. Ministerstwa Komunikacji z 1975 r. Nr 9, poz. 68 i z 1977 r. Nr 17, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia normują niezbędne kwalifikacje do prowadzenia statków sportowych, pełnienia na nich określonych funkcji oraz tryb i warunki uzyskiwania uprawnień żeglarskich i motorowodnych.

§ 2. Statkiem sportowym, zwanym dalej „jachtom żaglowym”, „jachtom motorowym” lub „jachtom motorowo-żaglowym”, jest statek morski lub śródlądowy, używany do żeglugi o charakterze niezarobkowym, którego rodzaj i przeznaczenie do celów sportowych lub turystycznych zostały uwidocznione w dokumencie rejestracyjnym, wydanym przez właściwy organ w trybie określonym odrębnymi przepisami.

§ 3. 1. Ustala się następujące stopnie żeglarskie:

- 1) jachtowy kapitan żeglugi wielkiej,
- 2) jachtowy kapitan żeglugi bałtyckiej,
- 3) jachtowy sternik m. ski,
- 4) sternik jachtowy,
- 5) sternik lodowy,
- 6) żeglarz jachtowy,
- 7) żeglarz lodowy.

2. Ustala się następujące stopnie motorowodne:

- 1) kapitan motorowodny,
- 2) morski sternik motorowodny,
- 3) starszy sternik motorowodny,
- 4) sternik motorowodny,
- 5) mechanik motorowodny,
- 6) motorzysta motorowodny.

§ 4. 1. Stopień żeglarski lub motorowodny może uzyskać obywatel polski lub cudzoziemiec po złożeniu

egzaminu lub spełnieniu innych wymagań określonych w niniejszym zarządzeniu.

2. Egzaminy na stopnie żeglarskie przeprowadzają jednostki organizacyjne Polskiego Związku Żeglarskiego, uprawnione do nadawania i pozbawiania stopni.

3. Egzaminy na stopnie motorowodne przeprowadzają jednostki organizacyjne Polskiego Związku Motorowodnego i Narciarstwa Wodnego, upoważnione przez ten związek do nadawania i pozbawiania stopni.

4. Osoba ubiegająca się o dopuszczenie do egzaminu na stopień żeglarski lub motorowodny składa właściwej komisji egzaminacyjnej następujące dokumenty:

- 1) wniosek o dopuszczenie do egzaminu,
- 2) orzeczenie lekarza sportowego, stwierdzające odpowiedni stan zdrowia,
- 3) kartę pływacką (tylko przy pierwszym egzaminie na stopień żeglarski lub motorowodny),
- 4) pisemną zgodę rodziców lub opiekunów w razie niepełnoletności kandydata.

§ 5. 1. Stopnie jachtowych kapitanów żeglugi wielkiej i jachtowych kapitanów żeglugi bałtyckiej nadaje i pozbawia tych stopni Prezydium Zarządu Głównego Polskiego Związku Żeglarskiego.

2. Stopnie jachtowych sterników morskich, sterników jachtowych i sterników lodowych nadaje i pozbawiają tych stopni zarządy okręgowych związków żeglarskich na podstawie upoważnienia Prezydium Zarządu Głównego Polskiego Związku Żeglarskiego.

3. Stopnie żeglarza jachtowego i żeglarza lodowego nadaje i pozbawiają tych stopni zarządy klubów na podstawie upoważnienia właściwego terytorialnie zarządu okręgowego związku żeglarskiego.

4. Stopnie motorowodne nadaje i pozbawia tych stopni Zarząd Polskiego Związku Motorowodnego i Narciarstwa Wodnego lub z jego upoważnienia podległe jednostki organizacyjne.

§ 6. Dokumentem stwierdzającym nadanie stopnia żeglarskiego lub motorowodnego jest patent wydany przez jednostki, o których mowa w § 5.

§ 7. 1. Sportowa książeczka żeglarska jest dokumentem stwierdzającym wyszkolenie teoretyczne i przygotowanie praktyczne jej posiadacza.